

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 19. februar 2019
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Eva Katrine Barnholdt
Sagsnr.: 2019-0037-0058
Dok.: 1008701

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 15 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven og forskellige andre love (Selvstændig bestemmelse om psykisk vold) (L 139), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 21. januar 2019. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Mads Fuglede (V).

Søren Pape Poulsen

/

Mette Johansen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 15 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven og forskellige andre love (Selvstændig bestemmelse om psykisk vold) (L 139):

”Hvordan forholder ministeren sig til risikoen for misbrug i eksempelvis skilsmisssager som bl.a. fremført af Landsforeningen af Forsvarsadvokater – er ministeren i den forbindelse bekymret for det følsomme dilemma, som børn, der under sagen bliver brugt som vidner i udredningen af forældrenes samlivsrelation, må befinde sig i med de risici, det må indebære for en efterfølgende ustabil og ødelagt relation mellem barnet og den sigtede/tiltalte forælder?”

Svar:

I sager om psykisk vold i et parforhold vil det efter omstændighederne kunne være nødvendigt, at parrets eventuelle børn afgiver vidneforklaring i sagen. Dette adskiller sig ikke fra andre typer af straffesager, herunder f.eks. sager om fysisk vold mellem forældre.

I denne type sager vurderer politiet og anklagemyndigheden konkret, om det er nødvendigt for at gennemføre en straffesag, at barnet afgiver vidneforklaring. Afhøring vil f.eks. kunne undlades, hvis der er andre vidner eller i øvrigt tilstrækkelige tekniske beviser i sagen.

Hvis politiet og anklagemyndigheden vurderer, at det er nødvendigt, at et barn afgiver vidneforklaring, vil barnet – hvis der er grundlag for det – blive afhørt efter reglerne om videoafhøring i retsplejelovens § 745 e, stk. 1.

Børn under 13 år skal som udgangspunkt altid videoafhøres, mens børn i alderen 13-14 år videoafhøres i sager, hvor den mistænkte/sigtede er nærtstående til barnet, og hvor sagen vedrører f.eks. vold. Med lovforslaget forslås det, at denne mulighed udvides til at omfatte sager om psykisk vold.

Herudover kan unge i alderen 15-17 år videoafhøres, hvis særlige omstændigheder taler for det. Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis det vurderes, at det vil være særligt belastende for den unge at afgive vidneforklaring i retten, fordi den unge skal vidne mod en person, den pågældende har et afhængighedsforhold til, eller hvor den unge i øvrigt må antages at være i en loyalitetskonflikt.

Videoafhøring af børn foretages af politipersonale, som er særligt uddannede hertil, og som derfor også er opmærksomme på den særlige situation, som barnet befinder sig i, herunder at barnet f.eks. skal afgive forklaring vedrørende en forælder, der er mistænkt for at have begået psykisk vold mod den anden forælder.

Videoafhøringer foretages ikke på politistationen, men i de regionale børnehuse, som er indrettet på en måde, der skal sikre, at barnet oplever omgivelserne som så trygge som muligt.

Hvis det vurderes nødvendigt for at sikre barnets tryghed under afhøringen, kan en tryghedsskabende person (f.eks. en pædagog fra barnets daginstitution eller en bedsteforælder) deltage under afhøringen, ligesom en børnesagkyndig eventuelt kan bistå.

Det bemærkes i øvrigt, at et barn, hvis forælder er mistænkt eller sigtet, ikke har pligt til at afgive forklaring, jf. retsplejelovens § 171, stk. 1, og at barnet – eller den der varetager barnets interesser – vil blive vejledt herom forud for en eventuel videoafhøring.